

Ramesh K. Srivastava-y. Guru-Nanak Bev University, Amritsar 48
and others (.V. K. Bali, J.

(10) ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਤੀਜੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਧਾ ਕੇ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੂਜੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . (ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਜ਼, ਆਦਿ, ਵੱਖਰੇ ਹਨ।)

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ.

ਰਮੇਸ਼ ਕੇ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ
ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1990 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 15813।

27 ਅਗਸਤ, 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟਿਕਲ. 226— ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1969— ਅਸਤੀਫਾ—ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ— ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਲਿਆ ਗਿਆ—ਅਜਿਹੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਕੇਵਲ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ: -

- (i) ਆਰਡਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਆਰਟਿਕਲ P-5, P-6 ਅਤੇ P-1;
- (ii) ਸੈਂਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਸੀਗੇਟਿਓਟੀ ਐਨੈਕਸਰ P-3 ਅਤੇ P-4 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ;
- (iii) ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ;
- (i) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਬੈਂਕ ਬੈਨ ਫਿੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ;
- (v) ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (vi) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ;
- (vii) ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟੇ] ਅਨੇਕਚਰ P-1 ਤੋਂ P-12; ਅਤੇ
- (viii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਰੁਣ ਜੈਨ, ਵਕੀਲ ਕਪਿਲ ਕੱਕੜ, ਵਕੀਲ ..

ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ, ਵਕੀਲ ਅਨੁਜ ਰੌੜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੀ.ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਵੀ ਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ.

(1) ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-5, ਪੀ-6 ਅਤੇ ਪੀ-7 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ, ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(2) ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੋ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1969 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ 1972 ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ 1984 ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਪਦਉੱਨਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਜੁਲਾਈ, 1988 ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਏ. ਉਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ

Ramesh K. Srivastava-y. Guru-Nanak Bev University, Amritsar 50
and others (.V. K. Bali, J.

ਲਈ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ, ਮਿਸ ਸੁਲੀਪ ਮਿਨਹਾਸ ਪੁੱਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐਸ. ਮਿਨਹਾਸ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਰੇਲਵੇ, ਜਲੰਧਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਿਸਰਚ ਫੈਲੋ ਸੀ।

ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਦ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਮਿਨਹਾਸ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਐਡਹਾਕ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਗਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਡਹਾਕ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਿਸ ਮਿਨਹਾਸ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮਿਸ ਮਿਨਹਾਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਟੇਪ-ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ। 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ, ਮਿਸ ਮਿਨਹਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐਸ. ਮਿਨਹਾਸ ਸਮੇਤ, ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਐਲੀਜ਼ਰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੀਡਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲੀਜ਼ਰ, ਜੋ ਕਿ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰਾ ਸਕੂਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿਸ ਮਿਨਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮੇ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮਿਸ ਮਿਨਹਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਟੇਪ-ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਸੰਸਕਰਣ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 20/25 ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈਸ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਮਰੇ 'ਚ ਆਏ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ; ਦੂਜਾ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਐਲੀਜ਼ਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਜੋ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਮੈਂ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ”।

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਿਸ ਮਿਨਹਾਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜੌਨ ਐਲੀਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਉਸ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪੱਕੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ

ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਚਰ P-2 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਇਹ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਫੋਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(5) ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਮੂਹ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਵੇਗਾ, ਉਹ 18 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। 1990 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਟਾਲਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਹੇਠ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਰਟਿਕਲ ਪੀ.ਆਈ. ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਾਪੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਰਟਿਕਲ PI ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਡਾ: ਹਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 23 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ, 1990, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 82 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਤੀਫੇ (ਅਨੈਕਸਚਰ PI) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਸਮੇਤ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿੰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ

ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਅਨੇਕਚਰ PI ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਚਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਸ

ਨੇ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਡਾ. ਐਸ.ਐਸ. ਜੌਹਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਨੋਟਿਸ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਪੈਰਾ 32 ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੇਕਚਰ P-7 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ - ਅਨੇਕਚਰ P-7 ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਤੀਫਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਦੇਣ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ. ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। 6 ਨਵੰਬਰ 1990 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸ ਸੁਦੀਪ ਮਿਨਹਾਸ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਨੂੰ ਵਧਾਏ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦਾ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ 7 ਨਵੰਬਰ, 1990 ਨੂੰ 5 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.10 ਵਜੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 563 ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1990, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 29 ਨਵੰਬਰ, 1990 ਨੂੰ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ 4 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਡੈਲੀਗੇਡ ਦੀ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਸਤੀਫਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਅਨੇਕਚਰ P-2 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਅਸਤੀਫਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ • ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕੱਚ ਦੇ ਨਿਯਮ 37 ਚੈਪਟਰ II ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਦੀ ਪੋਸਟ ਆਰਟਿਕਲਸ I ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਚੈਪਟਰ II ਦੇ ਨਿਯਮ 38 (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਅਨੇਕਚਰ PI ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ - ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਫ਼ਦ ਇਸ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸੇ ਤਰਕ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਵਫ਼ਦ ਵੱਲੋਂ 4 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ / ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਆਏ IT ਦੇ ਨਿਯਮ 34(iv) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਦੀਪ ਮਿਨਹਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸੈਬਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਭਾਵ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧਿਆਏ II ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ . ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ v/ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਹੁਕਮ 29 ਜੁਲਾਈ, 1991 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖ਼ਲੇ ਸਮੇਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਮਾਈਨਰੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ , ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਿੱਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। dis ਮਿਸ. ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ

ਮਿਸ ਸੁਦੀਪ ਮਿਨਹਾਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਜੋੜਨ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਦੀਪ ਮਿਨਹਾਸ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧੀਵਤ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਗੂਠੇ ਦੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਅਨੇਕਬਰ R2/2 ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ ਸੁਦੀਪ ਮਿਨਹਾਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੋਦਰਿਤ ਕਹਾਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਕਲਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਦੀਪ ਮਿਨਹਾਸ ਦੇ ਨਾ ਉਲਝਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਢੁਕਵਾਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਸ ਸੁਦੀਪ ਮਿਨਹਾਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜੌਹਨ ਐਲੀਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਪੱਤਰ ਆਰਟਿਕਲ P2 ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦੇ ਅਧੀਨ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਸਤੀਫੇ ਸਬੰਧੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ 4 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।, 1990, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸਤੀਫਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ M(iv) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ - ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ 28-ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹਨ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ

ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ। ਉਹੀ.

(9) ਜਵਾਬਦੇਹ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਟੈਚੂਟਸ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(10) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। . ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਅਤੇ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਸਤੀਫਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੈਰੀਅਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਵਿਕਟ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ, ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(11) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਨਿਯਮ 37 ਅਧਿਆਇ II ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਆਰਟਿਕਲਸ ਏ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 37 ਦੇ (i) ਅਤੇ (ਐਚ) ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ,

ਪਾਠਕ, ਲੈਕਚਰਾਰ, ਕਿਊਰੇਟਰ ਅਤੇ ਮਾਈਕਰੋ-ਵਿਜ਼ਲੇਸ਼ਕ, ਨੂੰ ਆਰਟਿਕਲਸ ਦੇ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਜੋਂ ਆਰਟਿਕਲਸੀ ਫਾਈਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 38.1 ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਾਂ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ, ਰੀਡਰਾਂ, ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ, ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰਾਂ, ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ / ਹਸ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਨਿਯਮ 37 ਅਤੇ 38.1 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਆਰਟਿਕਲਸ 1 ਦੀ ਪੋਸਟ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਿਰਫ - ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਕਦੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਦੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-6 ਦੁਆਰਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਨੇਕਚਰ P-6 ਮਿਤੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: —

“ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਾ. ਆਰ.ਕੇ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਾ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1990”

(12) ਅਨੇਕਚਰ P-6 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਨਵੰਬਰ, 1990 ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਅਸਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਭਾਵ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲਾ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 1987 ਵਿੱਚ ਐਨੇਕਚਰ R2/1 ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਪੈਰਾ 3 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ - ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ mxu

1QR7

29 ਮਈ, 1987 ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ (ਪੈਰਾ 3) ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਕਾ-1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੋਵੇ। ਸੰਕਲਪ ED ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅੰਤਕਾ II ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ/ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਖੰਡ 1, 1986 ਦੇ ਵਿਧਾਨ 28.1 ਪੰਨਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤਕਾ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ: -

ਵਿਸ਼ਾ	ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ/ਆਰਡੀਨੈਂਸ/ ਤੋਂ। ਵਿਧਾਨ।	ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ
3. ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ”, ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ (ਦੇ ਆਰਟਿਕਲਸ ਅਫਸਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ)।	ਸਿੰਡੀਕੇਟ	ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ

(13) ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਨਿਯਮ 34 (iv) ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“34(iv) : ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਿਲੀਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਲਈ।

(14) ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ।

(15) ਕੈਲੰਡਰ 1986 ਦੇ ਅਧਿਆਇ II ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਵਿਧਾਨ 12, ਜਿਲਦ I ਧਿਆਨ

ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“12. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜਾਂ ਰੀਡਰ ਜਾਂ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦਾ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੌਖਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।”

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਚਤ ਰੀਡਿੰਗ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਹੈ ਜੋ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਅਨੇਕਚਰ R2/1 ਪਰ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਿਲੇਸ਼ਨ ਆਰਟਿਕਲਸ A ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 34(iv) ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਸਿੰਡੀ ਕੇਟ' ਸੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸਿਰਫ਼ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ 12 ਤੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਜੋਂ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ, — -ਵੀਡੀ ਅਨੇਕਚਰ R2/1, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣ ਵੇਲੇ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਕਿ ਵਫ਼ਦ ਸਿਰਫ਼ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਤਨਖਾਹ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਬੇੜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਫ਼ਦ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੋਸਟ.

(17) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਫ਼ਦ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਅ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਅ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੋਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ.ਹਾਨ ਸੈਲਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾ ਕਰੋ।

(18) ਸ੍ਰੀ ਅਰੁਣ ਜੈਨ ਵੱਲੋਂ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਦਲੀਲ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹਨ ਜੋ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਕਲਪਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ ਪਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜੋ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬਦਲ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ “ਦਿੱਲੀ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ (1) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਨੂੰ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ 1953 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ 27 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1957 ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 26 ਨਵੰਬਰ 1959 ਨੂੰ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕੁਆਰਟਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ। In 1961, ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਸਟਾਫ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ। 1962 ਵਿੱਚ, ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਨੂੰ ਜਾਮਾ ਮਸਜਿਦ ਸਬ ਸਟੋਰਾਂ ਤੋਂ ਜੰਗਪੁਰਾ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 3 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। 19 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀ

(1) 1978 (2) ਐਸਐਲਆਰ 425.

3 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਏ.ਪੀ.ਓ. ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ, ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ *ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ* ਕਿ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਕੁਆਰਟਰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 2/27 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ:-

“ਮੇਰੀ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਡੀਈਐਸਯੂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬੇਰਹਿਮ ਵਤੀਰੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰਵੱਈਏ ਕਾਰਨ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ”।

(19) ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਪੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਪੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਪੱਤਰ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ ਪੱਖੀ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ / ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਕਿ, ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ”।

Ramesh K. Srivastava -n. Guru Nanak Dev University, Amritsar '61
and others (V. K. Bali, J.

(20) ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ 8 ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"8. ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(a) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ;

- (i) ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ;
- (ii) ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ;
- (iii) ਰੁਝੇਵੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕੰਮ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(b) ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ:

- (i) ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸਿਓਂ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ;
- (ii) ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸਿਓਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ।

(c) ਜਿੱਥੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬੋਰਡ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

(21) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਬਲਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਅਸਤੀਫਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਸੇਵਾਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸਿਓਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਿਨਾਂ; DESU ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਤੀਫਾ 1 ਮਾਰਚ, 1962 ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ,

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ DESU ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਕਲਪਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕੇ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, DESU ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ DESU ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬਦਲ ਦੀ ਪੋਸਟਿੰਗ ਆਦਿ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ DESU ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਵੀ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(22) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਿੱਠੀ 3 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ 19 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ। 1962 ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਨੇ 3 ਫਰਵਰੀ 1982 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1962 ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ ਸੀ ਜੋ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ 3 ਫਰਵਰੀ, 1982 ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਚਿੱਠੀ ਕਦੋਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ ਅਸਤੀਫਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਅਸਤੀਫਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਓਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, (ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਕੇਵਲ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ) ਬਨਾਮ ਚੋਣ 63
ਭਾਰਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ (AL Bahri, J.)

ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ) ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(23) ਇਸ ਚਰਚਾ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਥੀਸਪੀਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, — ਅਨੇਕਚਰ P3 ਅਤੇ P4 ਦੇ ਵਿੱਚ। 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਤੋਂ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ ਅਨੇਕਚਰ P6 ਅਤੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅਨੇਕਚਰ P7 ਪੈਰਾ 82 ਦੇ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਆਦੇਸ਼. ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਸ ਸੁਦੀਪ ਮਿਨਹਾਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਏ. ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਅਤੇ ਜੀਸੀ ਗਰਗ, ਜੇ. ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ),

- ਪਟੀਸ਼ਨਰ.

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4091 .

8 ਸਤੰਬਰ 1993

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੀਵਿਲ, 1950— ਆਰਟੀਕਲ. 226 ਅਤੇ 324 (1)— ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ 1951— ਐੱਸ. 29-ਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ (ਸੋਧ ਐਕਟ), 1988 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ — ਚੋਣ ਚਿੰਨ੍ਹ (ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ) ਆਰਡਰ, 1968— ਪੈਰਾ 6 ਅਤੇ 7— ਡੀ- ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ— ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਮਾਨ) ਵੱਲੋਂ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ— ਚੋਣਾਂ 'ਚ ਨੋਟਬੰਦੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਕਾਟ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਆਰਡਰ— ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ

ਪੈਰਾ 6 ਓ/ ਆਰਡਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ 1968 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ
ਪੈਰਾ 6 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੁਰਾ,